

Cześć urzędowa.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył wydać na-
stępujące pisma odręczne:

Kochany ministrze Lonyay! Uwalniając Cię
w łasce od posady węgierskiego ministra finansów
z zadowoleniem wyrażam Ci Moje zupełne uznanie
za Twoje pożyteczne i znakomite zasługi położone
z niezmordowanym zapałem na tem stanowisku.

Schönbrunn, 21. maja 1870.

Franciszek Józef m. p.

Juliusz hr. Andrassy m. p.

Kochany Panie Lonyay! Mianuję Cię Moim
ministrem finansów dla całego państwa.

Schönbrunn, 21. maja 1870.

Franciszek Józef m. p.

Beust m. p.

Gmina miasta Wieliczki postanowiła założyć
dwuklasową niższą szkołę realną łącząc ją z miej-
scową szkołą główną i w tym celu zobowiązała się
utrzymywać z własnych funduszy trzech nauczy-
cieli jednego z roczną płacą 600 złr. a dwóch z płacą
rocznie po 500 złr., tudzież ponosić w ogóle wszystkie
koszta, które z utrzymaniem tej szkoły będą po-
łączone.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu
oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego
uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 21. maja 1870.

J. Ex. minister sprawiedliwości mianował Ka-
rola Hanika, adjunkta sądu powiatowego w Dro-
hobyczy, sekretarzem rady przy sądzie obwodowym
w Tarnopolu.

Dnia 1. czerwca b. r. o 10. godzinie rano od-
będzie się w obecności wybranej z Rady państwa
komisji dla kontroli długu państwa w sali zabudo-
wania bankowego, Singerstrasse, 31 losowanie seryi
i numerów wygrywających premii pożyczki z
roku 1864.

Z c. k. dyrekcji długu państwa.

Dnia 22. maja 1870 r. wyszedł i rozesłany został
z c. k. rządowej i nadwornej drukarni w Wiedniu XXVIII.
zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 74. Patent cesarski z dnia 21. maja 1870 tyczący
się rozwiązania izby deputowanych Rady państwa i
przedsięwzięcia nowych wyborów.

Nr. 75. Patent cesarski z dnia 21. maja tyczący się roz-
wiązania sejmów krajowych Dalmaacyi, Galicyi i Lodo-
meryi z Krakowem, Austrii poniżej i powyżej Anizy,
Salzburga, Styrii, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Morawii,
Szląska, Tyrolu, Vorarlbergu, Istrii, Gorycyi i Gra-
dyski, rady miasta Tryestu i przedsięwzięcia nowych
wyborów.

Cześć nieurzędowa.

Wiedeń. „Nierozwiązanie sejmku czeskiego —
pisze „Fremdenblatt“ — wskazuje jasno i dobitnie
kierunek, jaki sobie obecnie austriacka polityka o-
brała. O ugodzie z Czechami i myśleć nie można,
dopóki stronnictwo to stawia niemożliwe żądania i
odrzuca drogę konstytucyjną. Próba przeprowadze-
nia ugody musiała być podjęta, by ostatecznie usu-
nąć zażalenia nieustanne na ucisk narodowości. Że
próba ta nie powiodła się, nie jestto wina hr. Po-
tockiego. Czesi upornie odrzucali myśl przedsta-
wienia swych żądań na jedynie możliwej konstytu-
cyjnej drodze. Czesi spodziewali się zamachu stanu
albo nakłonić chcieli ministerstwo do fatalnych środ-
ków. Rozczarowanie, które, teraz Czechów spotkało,
jest może gorzkim, ale jest także przytem i natu-
ralnym wynikiem tych złudnych przypuszczeń, o któ-
rych marzyli po upadku ministerstwa dr. Hasnera.
Chęć zawarcia ugody nie mogła posunąć się aż do
poświęcenia istniejącego prawa państwowego. Czesi
nie mieli powodu łudzenia się takimi nadziejami,
urzędowe oświadczenia powinny ich były przekonać,
że rząd nie da się zepchać ze stanowiska konsty-
tucyi. Jeżeli Czesi przy rozpoczęciu układów ugo-
dowych okazali skłonność do liczenia się z faktycz-
nym stanem rzeczy i porzucenia marzeń prawno-
politycznych, jeżeli potem bez żadnego powodu cof-
nęli do połowy dawniej zrobione i tak już nie-

znaczne ustępstwa i sprzymierzili się z stronnictwem,
z którym żaden rząd oparty na konstytucyi pakto-
wać nie może — to ministerstwo musiało mimo
wszelkiej skłonności do zawarcia ugody zniszczyć
illuzje Czechów i kategorycznym oświadczeniem za-
manifestować swe niewzruszone postanowienie utrzy-
mania konstytucyi. Gdyby ministerstwo inaczej po-
stąpiło naraziłoby było na niebezpieczeństwo Radę
państwa i konstytucję a wtedy sprzeniewierzyłoby
się było swemu konstytucyjnemu obowiązki.

— W tym samym dzienniku czytamy: „Układy
z Polakami trwają ciągle. Wybrany przez nich ko-
mitet miał kilka razy posiedzenie u księcia Sapiehy.
Hr. Andrassy miał się porozumieć z JE. prezyden-
tem rady ministrów hr. Potockim względem terminu
zwołania delegacyi co zawisło od ukonstytuowania
nowo wybranej rady państwa. Palacky przybył z Pragi
do Wiednia.

Wybory do sejmów krajowych mają się odbyć
d. 20. czerwca. Jeżeli otrzyma sankcyę cesarską u-
stawa wyboreza nadająca prawo głosowania obywa-
telem płacącym 10 guldenów podatku, natenczas
w Wiedniu byłoby 26.000 wyborców. Gdyby ustawa
ta sankcyi nie otrzymała byłoby tylko 18.000 wy-
borców. Rozwinie się zapewne silna agitacya wy-
boreza, a mianowicie w samym mieście i w okrę-
gach Landstrasse, Wieden, Neubau i Mariahilf.
W mieście obok dzisiejszych posłów dra. Giskry i
Kurandy wystąpią jako kandydaci prof. Glaser, dr.
Józef Kopp i G. R. Nikola. Na przedmieściu Neubau
będzie kandydował G. R. Schrank.

Deputacya z Pogranicza wojskowego, która
przywozła z sobą petycyę przeciw sprowincjonaliz-
owaniu Pogranicza nie została przyjęta przez Najj.
Pana.

Berlin. Na posiedzeniu parlamentu północno-
niemieckiego przyjęto resztę paragrafów projektu do
prawa o stowarzyszeniach akcyjnych w drugim czy-
taniu podług projektu rządowego i to prawie bez
żadnych rozpraw. Następnie przyjęła izba ostatecz-
nie w trzecim czytaniu prawo, dotyczące preroga-

Cześć historyczno - statystyczna.

Do statystyki Galicyi.

Rok 1868.

(Ciąg dalszy.)

Jednocześnie pszenica najdroższą była w Salzbur-
gu, gdzie przeciętna cena wynosiła 6 złr. 54 $\frac{1}{2}$ c. za
mierzyce, najtańszą w Bukowinie (4 złr. 33 $\frac{1}{2}$ c.), ży-
to najdroższe było w Czechach (4 złr. 96 c.), najtań-
sze w Bukowinie (2 złr. 49 $\frac{1}{2}$ c.), kukurudza najdroż-
sza w Salzburgu (4 złr. 74 c.), najtańsza w Bukowi-
nie (2 złr. 12 $\frac{1}{2}$ c.), jęczmień najdroższy w Tyrolu i
Vorarlbergu (4 złr. 58 c.), najtańszy w Bukowinie (1
złr. 91 $\frac{1}{2}$ c.), owies najdroższy w Tyrolu i Vorarlber-
gu (2 złr. 80 $\frac{1}{2}$ c.), najtańszy w Bukowinie (1 złr.
38 $\frac{1}{2}$ c.), groch najdroższy w Tyrolu i Vorarlbergu (9
złr. 97 c.), najtańszy w Bukowinie (2 złr. 67 c.), bób
najdroższy w Wyższej Austrii (7 złr. 10 $\frac{1}{2}$ c.), naj-
tańszy w Bukowinie (2 złr. 50 c.), soczewica najdroż-
sza w Wyższej Austrii (8 złr. 31 $\frac{1}{2}$ c.), najtańsza w
Bukowinie (3 złr. 13 $\frac{1}{2}$ c.), proso najdroższe w Cze-
chach (7 złr. 86 c.), najtańsze w Krainie (2 złr. 87 $\frac{1}{2}$
c.), hreczka najdroższa w Szląsku (6 złr. 22 c.), naj-
tańsza w Bukowinie (2 złr. 9 c.), ryż najdroższy w
Galicyi, najtańszy w Tryeście, Gorycyi i Gradysee,
Istrii (13 złr. 58 c.), ziemniaki najdroższe w Tryeście,
Gorycyi i Gradysee, Istrii (2 złr. 55 c.), najtańsze w
Bukowinie (78 c.), mięso wołowe najdroższe w Wie-
dniu (30 c.) i w Niższej Austrii (28 c.), najtańsze w
Bukowinie (15 $\frac{1}{2}$ c.), wino najwyższej ceny, było naj-
droższe w Salzburgu, najtańsze w Morawii (50 c.), wi-
no najniższej ceny, najdroższe w Czechach (78 c.), naj-

tańsze w Tryeście, Gorycyi i Gradysee, Istrii (25 c.),
piwo najwyższej ceny najdroższe w Tryeście, Gorycyi
i Gradysee, Istrii (43 c.), najtańsze w Salzburgu i
Morawii (17 c.), piwo najniższej ceny najdroższe w
Tryeście, Gorycyi i Gradysee, Istrii (33 c.), najtańsze
w Bukowinie (13 $\frac{1}{2}$ c.), drzewo najwyższej ceny naj-
droższe w Wiedniu (19 złr. 68 c.) i w Czechach (12
złr. 68 c.), najtańsze w Bukowinie (7 złr. 1 c.) drze-
wo najniższej ceny najdroższe w Wiedniu (12 złr. 98 c.)
i w Czechach (10 złr. 19 c.), najtańsze w Bukowinie
(4 złr.) siano najdroższe w Czechach (2 złr. 31 c.),
najtańsze w Krainie (96 $\frac{1}{2}$ c.), słoma najdroższa w
Tyrolu i Vorarlbergu (1 złr. 66 c.), najtańsza w Ga-
licyi, wyrobnik bez wiktury najdroższy w Wiedniu 1 złr.
i w Tryeście, Gorycyi i Gradysee, Istrii (94 c.), naj-
tańszy w Morawii (46 c.), wyrobnik z wikturą najdroż-
szy w Tryeście, Gorycyi i Gradysee, Istrii (62 c.),
najtańszy w Galicyi.

Nigdzie tak drogi jak w Galicyi nie jest ryż,
nigdzie tak tani słoń, także ceny najmu wyrobnika
z wikturą są najniższe w Galicyi.

Z porównania Galicyi z innymi prowincjami re-
prezentowanymi w Radzie państwa to się jeszcze oka-
zuje, że pszenica droższą była wszędzie prócz Buko-
winy, a najmniejsza różnica pomiędzy ceną
galicyjską a ceną tych krajów, gdzie psze-
nicę droższą płacono, wynosiła na mierzyce 88 c.,
żyto także wszędzie droższe prócz Bukowiny, najmiej-
sza różnica cen 18 c., kukurudza wszędzie droższa
prócz Bukowiny, najm. róż. cen 34 c., jęczmień wszę-
dzie droższy prócz Bukowiny, najm. różn. cen 32 c.,
owies wszędzie droższy prócz Bukowiny, najm. różn.
cen 23 c., groch wszędzie droższy prócz Bukowiny,
najm. różn. cen 22 c., bób wszędzie droższy prócz

Styrii, Karyntyi, Krainy i Bukowiny, najm. różn. cen
37 c., soczewica wszędzie droższa prócz Bukowiny,
najm. różn. cen 13 c., proso wszędzie droższe prócz
Styrii i Krainy, najm. różn. cen 35 c., hreczka wszę-
dzie droższa prócz Karyntyi i Bukowiny, najm. różn.
cen 13 c., ziemniaki wszędzie droższe prócz Szląska,
Bukowiny i Karyntyi, najm. różn. cen 3 c., mięso wszę-
dzie droższe prócz Bukowiny, najm. różn. 1 c. na
funcie, piwo wyższej ceny jest droższe tylko w Wie-
dniu, Niższej Austrii, Krainie i Wybrzeżu, zresztą wszę-
dzie tańsze, najm. różn. cen 2 c. na miarę n. a., pi-
wo niższej ceny wszędzie tańsze prócz Wiednia, Niż-
szej Austrii, Karyntyi, Krainie, Wybrzeżu, Tyrolu i Vor-
arlbergu, najm. różn. cen 1 c. na miarę, drzewo naj-
wyższej ceny wszędzie droższe, prócz Karyntyi, Krainy,
Szląska i Bukowiny, najm. różn. cen 81 c. na sągu,
drzewo najwyższej ceny wszędzie droższe prócz Karyn-
tyi, Krainy, Wybrzeża i Bukowiny, najm. różn. cen
13 c. na sągu, siano wszędzie droższe prócz Styrii i
Krainy, najm. różn. cen 3 c. na cetnarze, słoma wszę-
dzie droższa, najm. różn. cen 1 c. na cetnarze, najem
wyrobnika bez wiktury wszędzie droższy prócz Morawii,
najm. różn. cen 1 c., najem wyrobnika z wikturą
wszędzie droższy, najmniejsza różnica cen najmu 4 c.

Te najmniejsze różnice cen stanowią oraz mini-
mun ryczałtowego zysku (brutto) przy wywozie z Ga-
licyi do prowincyi austriackich i mogłyby posłużyć do
obliczenia rzeczywistego zysku minimalnego, który otrzy-
mamy straciwszy z tych kwot ryczałtowych koszty trans-
portu odnośnych artykułów. Cyfry te mogłyby także po-
służyć do oznaczenia porządku w jakim następują po
sobie artykuły wywożone pod względem większego lub
mniejszego zysku dającego się osiągnąć przy wywozie
do innych krajów monarchii, a przynajmniej jakim był

tyw autorów. Po załatwieniu tego projektu obradował sejm również w trzecim czytaniu nad projektem do prawa o uzyskaniu i utracie praw poddanego związkowych państw niemieckich. Poseł dr. Prosch wniósł cały szereg poprawek, dotyczących się wyrażenia, a poseł Puttkamer poprawkę, że dziesięcioletni pobyt za granicą, czy wychodźca zostanie tymczasem poddanym innego państwa czy nie, pociąga za sobą utratę prawa poddaństwa, przez co przywrócony został pierwotny projekt rządu, który izba na obradach w drugim czytaniu była zmieniała.

Na posiedzeniu z d. 21. b. m. oświadczył pruski minister sprawiedliwości dr. Leonhardt w imieniu rządów związkowych pod względem nowego kodeksu karnego, że rządy te obstają przytem, iżby kara śmierci zatrzymaną została za morderstwo i zbrodnię stanu pierwszej klasy (królobójstwo). Po tem oświadczeniu i po żywym sporze nad postępowaniem w rozprawach, usunięto cały przedmiot z porządku dziennego aż do posiedzenia poniedziałkowego, na którym, jak wiadomo z telegramów, kara śmierci została zatrzymana. Przy obradach nad budżetem odrzucono ponownie 113 przeciwko 112 głosami pozycję 187.000 talarów na zakupienie domu dla ministerstwa marynarki.

Poseł Luck, poparty przez 46 kolegów konserwatywnych, złożył u łaski marszałkowskiej cały szereg wniosków, które przy wszystkich artykułach, traktujących o śmierci lub alternatywie pomiędzy więzieniem w domu karnym a na fortecy, przywracają pierwotne brzmienie projektu rządowego do kodeksu karnego.

— Następne posiedzenie parlamentu północno-niemieckiego z d. 23. maja było pewnie najwięcej zajmującym posiedzeniem z całego szeregu sesji w obecnej kadencji sejmowej odbytych. Przedmiotem obrad w trzecim czytaniu był projekt do nowego prawa karnego, podany przez rządy związkowe. Parlament poczynił w nim znaczne zmiany. Pruskiemu rządowi, który w radzie związkowej głosami swymi majoryzuje głosy wszystkich innych państw, do Związku północno-niemieckiego należących, nie podobało się mianowicie zniesienie kary śmierci za zbrodnię stanu i za morderstwa, jakie parlament uchwalił przy obradach w drugim czytaniu nad pomienionym kodeksem. Poruszono zatem wszelkie sprężyny ze strony tego państwa, ażeby w trzecim czytaniu przywrócić brzmienie projektu rządowego. W celu tym zjechał nawet chory hr. Bismarck, kanclerz Związku, do Berlina z Varzinu w sobotę wieczorem. Król odwiedził go w niedzielę w jego pomieszkaniu. Umiano przeciągnąć z posłów wachających się na stronę rządową kilku. Po takich przygotowaniach wystąpił rząd w szranki z opozycją

sejmową na dzisiejszem posiedzeniu. Pierwszym szermierzem, który wystąpił za przywróceniem pierwotnego tekstu projektu rządowego do nowego kodeksu karnego był hr. Schwerin, który w mowie swej położył na to przyceisk, iż, jakkolwiek można się nie zgadzać na zatrzymanie kary śmierci, to jednakże ze względu, że nowy kodeks przynosi tyle upragnionych reform a rząd postawił jako warunek sine qua non przyjęcia do skutku całego projektu zatrzymanie kary śmierci, trzeba jako malum necessarium przyjąć żądane przez rządy zatrzymanie owej kary. Mając tak przygotowane pole, zabrał głos kanclerz Związku, hr. Bismarck. Oto treść jego mowy: Pozwólcie mi, panowie, wyrazić moje ubolewanie nad tem, iż nie mogłem w ostatnich czasach być obecnym na posiedzeniach waszych, na którychżeście nad tak ważnymi sprawami obradowali. Kolega mój, minister sprawiedliwości, był wam w stanie zakomunikować w mojej nieobecności rezultat uchwał rady związkowej i zarazem dać przyrzeczenie, iż nad poprawką posła Plancka i towarzyszących radą związkową powzięcie uchwałę. Ażeby przywrócić projekt, pierwotnie wam przedłożony, pojedyncze rządy, powiedzieć nawet mogę, prawie każdy książę osobiście, poniosły ofiary z ich politycznych przekonań, z ich wiary. W tym samym sensie, w jakim rządy do uchwał parlamentu przystąpiły, nie jeden rząd mniemał, iż i sejm poświęci swoje odrębne zapatrywanie, ażeby osiągnąć jedność w Niemczech pod względem ustaw prawnych. Już poprzedni mowca zauważył, że dawniej za czternaście rozmaitych zbrodni kara śmierci była naznaczona. Ciężkie trzeba było staczać walki, żeby ową karę zredukować jedynie na kilka rodzajów zbrodni, jakie projekt rządowy wymienia. W dalszym toku mowy przytacza kanclerz Związku powody, dla jakich rada związkowa nie może się zgodzić na poprawkę posła Plancka, domagającą się, ażeby kara śmierci przynajmniej w tych państwach związkowych, w których już obecnie jest zniesioną, nie była napowrót przywracaną, jak np. w Saksonii, w Oldenburgii itd. Nie można zezwolić, mówi on, żeby w Związku północno-niemieckim dwa istniały systemy prawodawcze. Ja nie znam ani Oldenburgczyka, ani Saksonczyka, znam jedynie Północno-Niemców; zadaniem naszym jest stworzyć równe prawodawstwo dla Związku północno-niemieckiego. Występowaliśmy nieraz może nawet z surowością przeciwko domaganiom się pojedynczych państw, mającym partykularne interesy na celu, lecz zawsze mieliśmy na oku główny cel, jedność Niemiec, i ten nam dodawał siły i wytrwałości. Jeżeli drogę tę porzucimy, to damy świadectwo, że siła natężona ugrzęzła w piasku partykularyzmu państw... Zechejcie głosowaniem swoim zadoku-

mentować, że tam, gdzie o jedność chodzi, niemiecki charakter opuszcza miejsce, które jako stronnictwo zajmował, i że wyższy nad wszelkie stronnictwa, wzrok swój wznosi do wielkości i całości i tworzy wielkie jednolite dzieło. — W obronie pierwotnego uchwały sejmu, orzekającej zniesienie kary śmierci, gorąco przemawiał poseł Lasker. — Po mowie jednakże hr. Bismarcka cofnął nawet poseł Planck swój wniosek. Przy głosowaniu imiennem oświadczyło się za poprawką podaną przez Lucka, zatem za zatrzymaniem kary śmierci 127 głosów, przeciwko 119. Rząd zwyciężył 8 głosami.

Monaechium. W izbie poselskiej odrzucono wniosek p. Stauffenberga, dotyczący zniesienia kary śmierci, przy imiennem głosowaniu 76 przeciw 67 głosom, gdy minister sprawiedliwości oświadczył, że zniesienie kary śmierci uważa jedynie za kwestję czasu, lecz w chwili obecnej za niestosowne. Za zniesieniem głosowali wszyscy posłowie liberalni, oprócz tego marszałek Weiss, Karol Barth, Weber.

Londyn. Na posiedzeniu izby niższej parlamentu angielskiego z d. 20. b. m. postawił Bulwer wniosek: Izba raczy uchwalić, iż zachowanie gabinetu greckiego wobec katastrofy maratońskiej okazuje konieczność zaprowadzenia więcej ucywilizowanego rządu w Grecji. Prezydent gabinetu Gladstone oświadczył, iż należy jeszcze wstrzymać się z podobnym wnioskiem dopóki nie zostanie ogłoszoną korespondencja wysłane należycie całą tę sprawę. Po tem oświadczeniu Bulwer cofnął swój wniosek.

Paryż. „Figaro“ donosi o następującym rezultacie śledztwa w sprawie spisku na życie cesarza: Osób oskarzonych jest jedenaście, mianowicie: Gustaw Flourens, Beaury, Grenier, Letouzé, Lerenard, Roussel, Bayol, Ruisseau, Greffier, Sauret i Ballot. Grenier, wynalazca bomb, zamówił wraz z Letouzem u Saget model na bomby. Lerenard odniósł model ten do Vialarda a gdy ten postawił za nadto wielką cenę udał się do giserni Lepeta. U Letuzé próbowano te bomby. Koszta te wszystkie opędzał Gustaw Flourens.

— Dzienniki paryskie piszą teraz komentarze mowy cesarza Napoleona wygłoszonej przy uroczystem uwiadomieniu o rezultacie głosowania. W dzienniku „Constitutionnel“ pisze Robert Mitchel: „Spodziewamy się, że cesarz słłami ten nierozsądny entuzjazm, z jakim występują organa najskrajniejszej prawicy. Cesarz stanął na tem stanowisku, które wybrała sobie lewica i na którym my stanęliśmy. W plebisycie widzi cesarz tak samo, jak my i nasi przeciwnicy, nową proklamację cesarstwa. Ale przytem nie zapomina cesarz, że odnosi się to

ten porządek w roku do którego się odnoszą. I tak widzimy, że pszenica największy tutaj zysk zapewnia i pierwsze miejsce pomiędzy artykułami wywozowymi jej się należy. Inne artykuły następowały po niej w roku 1868 w następującym porządku: bób, proso, kukurudza, jęczmień, owies, groch, żyto, hreczka, soczewica, ziemniaki. Przekonujemy się oraz, że wywóz ziemniaków zapewniających zysk zbyt mały i niewystarczający żadną miarą na pokrycie kosztów transportu, jest zupełnie niemożliwy. Natomiast znaczny zysk zapewnia wywóz drzewa wyższej ceny, i jest on prawie trzy razy większy niż przy wywozie drzewa najniższej ceny. Wywóz mięsa, zapewniający minimum 1 c. zysku na funcie nie zdaje się być dość korzystnym, a wywóz paszy zupełnie niemożliwy. Widzimy także, iż wychodźstwo wyrobników z Galicyi na zarobek do innych krajów koronnych, nie przyniosłoby im żadnej korzyści.

W Prusach, Królestwie Polskiem, Rosyi i Mołdawii ceny przeciętne w tym samym roku były następujące: *)

Pszenica: W Prusach 6 zlr. 24 c., w Król. Polskiem 5 zlr. 60 c., w Rosyi 4 zlr. 6 c., w Mołdawii 3 zlr. 89 c. W Prusach droższa niż w Galicyi o 1 zlr. 38 c.

Żyto: W Prusach 5 zlr. 2 c., w Król. Polskiem 3 zlr. 93 c. w Rosyi 2 zlr. 59 c., w Mołdawii 2 zlr. 48 c., w Prusach droższe o 1 zlr. 58 c.

Kukurudza: W Prusach — —, w Król. Polskiem — —, w Rosyi 2 zlr. 74 c., w Mołdawii 2 zlr. 28 c.

Jęczmień: W Prusach 3 zlr. 70 c., w Król. Polskiem 3 zlr. 10 c., w Rosyi 2 zlr. 26 c., w Mołdawii 1 zlr. 90 c. W Prusach droższy o 1 zlr. 11 c.

Owies: W Prusach 2 zlr. 63 c., w Król. Pol-

skiem 2 zlr. 14 c., w Rosyi 1 zlr. 41 c., w Mołdawii 1 zlr. 34 c. W Prusach droższy o 97 c.

Groch: W Prusach 4 zlr. 89 c., w Król. Polskiem 4 zlr. 7 c., w Rosyi 2 zlr. 73 c., w Mołdawii 3 zlr. 80 c. W Prusach droższy o 1 zlr. 29 c.

Bób: W Prusach 4 zlr. 62 c., w Król. Polskiem 3 zlr. 84 c., w Rosyi 3 zlr. 59 c., w Mołdawii 3 zlr. 39 c. W Prusach tańszy o 37 c.

Soczewica: W Prusach 6 zlr. 54 c., w Król. Polskiem 3 zlr. 42 c., w Rosyi 3 zlr. 27 c., w Mołdawii 4 zlr. 2 c. W Prusach droższa o 2 zlr. 61.

Proso: W Prusach 5 zlr. 40 c., w Król. Polskiem 3 zlr. 99 c., w Rosyi 3 zlr. 20 c., w Mołdawii 3 zlr. 54 c. W Prusach droższe o 2 zlr. 36 c.

Hreczka: W Prusach 3 zlr. 9 c., w Król. Polskiem 3 zlr. 6 c., w Rosyi 2 zlr. 39 c., w Mołdawii 1 zlr. 70 c. W Prusach droższa o 19 c.

Ziemniaki: W Prusach 1 zlr. 23 c., w Król. Polskiem 1 zlr. 14 c., w Rosyi 93 c., w Mołdawii 86 c. W Prusach tańsze o 4 c.

Mięso wołowe: (tunt wied.) W Prusach 20 c., w Król. Polskiem 13 c., w Rosyi 10 c., w Mołdawii 11 c. W Prusach droższe o 1 c.

Piwo: najwyższej ceny (miara ni. austr.) w Prusach 40 c., w Król. Pol. 27 c., w Rosyi 14 c., w Mołdawii 26 cent., W Prusach droższe o 17 cent. na miarze.

Piwo: najniższej ceny (miara n. a.) w Prusach 16 c., w Król. Polskiem 11 cent., w Rosyi 11 cent., w Mołdawii 14 c. W Prusach tańsze o 1 c.

Drzewo: najwyższej ceny (sąd n. a.) w Prusach 8 zlr. 75 c., w Król. Polskiem 6 zlr. 95 c., w Rosyi 7 zlr. 68 c., w Mołdawii 7 zlr. 39 c. W Prusach droższy o 11 c.

Drzewo: najniższej ceny (sąd n. a.) w Pru-

sach 5 zlr. 40 c., w Król. Polskiem 5 zlr. 32 c., w Rosyi 5 zlr. 37 c., w Mołdawii 4 zlr. 78 c. W Prusach tańsze o 85 c.

Siano: (cetr. wied.) W Prusach 1 zlr. 45 c., w Król. Polskiem 1 zlr. 8 c., w Rosyi 1 zlr. 12 c., w Mołdawii 1 zlr. 56 c. W Prusach droższe o 30 c.

Stoma: (cetrnar wied.) W Prusach 99 c., Król. Polskiem 74 c., w Rosyi 49 c., w Mołdawii 79 c. W Prusach droższa o 20 c.

Cena najmu wyrobnika bez wikt w Prusach 71 c., w Król. Polskiem 42 c., w Rosyi 50 c., w Mołdawii 45 c.; z wiktem w Prusach 40 c., w Król. Polskiem 23 c., w Rosyi 26 c., w Mołdawii 35 c. Zatem w Prusach wyrobnik bez wikt jest 24 c. droższy niż w Galicyi, wyrobnik zaś z wiktem droższy tam o 19 c. niż u nas.

Uderza tutaj to szczególne zjawisko, że bób, ziemniaki, piwo najniższej ceny, jako też i drzewo najniższej ceny były w r. 1868 w Prusach znacznie tańsze niż w Galicyi, z pomiędzy innych zaś artykułów wywóz soczewicy był najkorzystniejszym, ponieważ cena jej przeciętna w Prusach była o 2 zlr. 61 c. wyższa od galicyjskiej, podczas gdy artykuły te wzięte pospolicie jak pszenica i żyto, nie przedstawiają wcale tak wielkich różnic w cenie. Pierwsze miejsce po soczewicy zajmuje proso, dalej idzie żyto, potem pszenica, groch, jęczmień, owies. Ceny hreczki zbyt mało różniły się od galicyjskich, aby wywóz jej mógł zapewnić producentowi zysk choć mały; toż samo da się powiedzieć i o innych wymienionych powyżej artykułach z wyjątkiem jednak paszy, gdy bowiem różnica w cenie do 30 c. na cetrnarze wynosiła, wywóz jej, zwłaszcza przy wysokim stanie ażywa mógł zaspokoić skromniejsze wymagania.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

*) Obliczone za mierzycę niższą austr.

do liberalnego cesarstwa i uważa się za nieodwołalnie zobowiązane własną swoją formułą plebiscytową. Ponieważ nikt nie może opierać się postępowi formy rządowej, którą sobi wielki naród obrał, (tak opiewa koniec mowy cesarza Napoleona), więc „Constitutionnel” spodziewa się, że rząd odstąpi od niepotrzebnej surowości. „Journal des Débats” pisze: Z naszej strony pragniemy jaknajusilniej, by urzeczywistnienie tego wielkiego i szlachetnego programu, który wytknął sobie cesarz, stało się i nadal jedynym albo przynajmniej najważniejszym staraniem wszystkich, i ażeby w przyszłości nie tracono czasu na niepożyteczne sprzeczki. Przy plebiscycie poznali bezstronni ludzie jeden fakt ważny. Cesarstwo, które przed dwoma laty wydawało się bardzo osłabionem, nabrało świeżych sił i to właśnie w chwili, gdy jego najzawziętsi przeciwnicy otwarcie wywiesili swój sztandar. „Siécle” natomiast twierdzi, że mowa cesarza Napoleona jest rozczarowaniem dla tych, którzy poznać z niej chcieli myśl plebiscytu. „Siécle” nazywa mowę tę frazeologią przyprawioną pewną dozą melancholii i pyta, jaką jest ta liberalna linia, od której rząd odstąpić nie chce? W odpowiedzi na to twierdzi „Siécle”, że ta liberalność odznaczała się dotąd nadużyciem władzy, aresztowaniami i przesładowaniem dziennikarstwa. Przy końcu swych uwag pisze „Siécle”: „Po 8. maja stoimy tam, gdzieśmy dawniej stali. Mamy ten sam obłudny system; umiarkowanie, wolność i postęp są słowami dwuznacznymi i zładnymi etykietami. Postąpiliśmy tak mocno, że uważamy zniszczenie programów prawego i lewego centrum, na których wypłynął wysoko pan Ollivier, za niesłychany postęp!”

Rzym. „G. di Roma” zbija pogłoski o wtargnięciu oddziałów Garibaldeggo z Toskany do państwa papieskiego. „Doniesienia te są fałszywe — pisze „G. di Roma” — a szybko przez rząd przedsięwzięte środki ostrożności, które zapewne dały pochop do tych pogłosek, ubezpieczyły państwo przed wszelkim zamachem i wzmocniły publiczne bezpieczeństwo i spokój.”

Madryt. Książę Montpensier powrócił w dniu 18. b. m. z Sewilli do Madrytu i odwiedził w towarzystwie najstarszego swego syna, jedenastoletniego księcia Ferdynanda, regenta Seranę.

Posiedzenie nocne kortezów, odbyte dnia 17. b. m., przedstawiło ciekawy obraz. Upał przez cały dzień był tak niezmierny, że siły ludzi opuszczały. Kiedy Ortiz de Zarate wszedł na mównicę, żeby poprzeć poprawkę swą do artykułu 2, podaną do projektu ministra sprawiedliwości, i w dość nudnej mowie zaczął argumenta swe przytaczać, jeden po drugim deputowany opuszczał salę posiedzeń, a po upływie godziny już tylko marszałek, trzymając pióro i 6 do 8 deputowanych pozostało na powierzonym im posterunku, z których, dodać należy, jeszcze czterech czy pięciu zasypiało snem sprawiedliwych. Około północy nareszcie przyszedł marszałek do tego przekonania, że posiedzenie zamknąć należy. Posłowie, przebudzeni ze snu, ziewając, opuścili salę obrad.

Lizbona. „Gaulois” donosi, że w pewnych kołach politycznych panuje przekonanie, iż pronunciamiento marszałka Saldanha nastąpiło za porozumieniem z królem Don Ludwikiem i jego stryjem Ferdynandem dla przeprowadzenia unii iberyjskiej pod rządami portugalskich monarchów. Te projekta jak donosi „Gaulois”, pochwalają pewne hiszpańskie znakomitości polityczne a nawet cesarz Napoleon wcale nie jest ich przeciwnikiem. Wiadomość ta wydaje się nieuzasadnioną chociaż zaprzeczyc nie można, że wypadki portugalskie zostają w pewnej relacji z wypadkami i bezkrólewem w Hiszpanii. Według ostatnich telegraficznych doniesień w Lizbonie i innych miastach portugalskich panuje spokój. Zgrzybiały marszałek Saldanha zostaje ministrem wojny a hr. Paniche ministrem robót publicznych prowizorycznie i ministrem spraw wewnętrznych.

Kronika.

(Posiedzenie towarzystwa technicznego.) W piątek dnia 20. b. m. odbyło się zwyczajne tygodniowe posiedzenie towarzystwa technicznego. P. dyrektor Reisinger miał bardzo ciekawy odczyt o fotografii na porcelanie. Pokazywał przytem rozmaite przyrządy do tego i żadne fotografie na porcelanowych talerzach i kartkach, wyrobu fotografów Lelka w Wiedniu i Obernettera w Monachium.

P. prof. dr. Handl pokazywał 4 bumarangi, każdy innego rodzaju, sprowadzone z Berlina. Dr. Handl będzie

miał dnia 27. b. m. obszerny odczyt o tej broni dzikich Australczyków. Jak się z przyjemnością dowiadujemy, znalazł się już kilka egzemplarzy tej broni w rękach tutejszej szkolnej młodzieży, która się w jej używaniu pilnie ćwiczy. Jest to pewien rodzaj gimnastyki, dla rozwoju sił fizycznych młodzieży bardzo przydatny. Dnia 27. b. m. będzie ostatnie posiedzenie. Następne posiedzenie nastąpi dopiero w jesieni. Wstęp dla gości jak zwykle wolny.

(W tutejszym szpitalu powszechnym) pozostawało z końcem marca 1870 r. chorych 745, do tych przybyło w miesiącu kwietniu 378, było zatem chorych leczonych w tym miesiącu 1123. Z tych wydano: wyzdrowiałych 380, nieuleczonych 58, zmarło 45, razem 483. Pozostało z końcem kwietnia w dalszym pielęgnowaniu chorych 640, a mianowicie na oddziale chorób wewnętrznych 93, chorób zewnętrznych 60, na klinice chorób wewnętrznych 7, chorób zewnętrznych 14, na oddziale chorób kobiecych 6, na oddziale chorób skórnych przedłużonych 21, kiłowych 115, ocznych 26, obłąkanych 247, położnic kobiet 37, dzieci 14. Stosunek wyzdrowienia wynosi w miesiącu kwietniu 1870 33.21 odsetek; zaś stosunek śmiertelności 3.93%. Najwyższy stan chorych w miesiącu kwietniu 1870 r. był na dniu 1. wynoszący 731, średni 16. wynoszący 640, najniższy 25. wynoszący 619 chorych.

(Nieszczęsne wypadki.) W Pstrążnem w pow. halińskim utonął w kałużu d. 19. b. m. 3letni syn włościanina Ilka Szpaka. — Piotr Srybniak z Hołów w pow. kossowskim utonął d. 16. b. m. przypadkiem w Czereposzu. — D. 13. b. m. spadło w Szercu w pow. lwowskim 3letnie dziecko z 1. piętra kamienicy i natychmiast się zabiło.

(Samobójstwa.) Marya Radomska z Nowosiółki w powiecie buczackim, w napadzie melancholii odebrała sobie dnia 1. bm. życie przez powieszenie. W ten sam sposób odebrała sobie życie Onufry Tkaczyk, włościanin z Zazuliniec w powiecie zaleszczyckim dnia 18. bm.

(Kradzieże.) W noy dnia 10. bm. maja schwycił ekonom w dworze Lubowskim w powiecie sokalskim trzech żydów, którzy w zamiarze popełnienia kradzieży i opatrzeni w witychy wkradli się cichaczem do dworu.

(Zabójstwo.) Włościanin ze Strzelbce w powiecie staromiejskim Seńko Wakula uderzył tak silnie kamieniem żonę swoją, iż w kilka godzin potem umarła. Śledztwo sądowe rozpoczęte.

Od administracji.

Uprasza się świetne c. k. Sądy powiatowe, które nie uiszczyły jeszcze prenumeraty na „Gazetę Lwowską” za pierwsze półrocze bieżące, ażeby najdalej do 1. czerwca r. b. prenumeratę zalegającą administracji „Gazety Lwowskiej” przesłać chciały. W przeciwnym razie od dnia 1. czerwca r. b. począwszy wstrzymane zostanie dalsze przesyłanie im „Gazety Lwowskiej.” Na przyszłość zaś uprasza się o regularne uiszczanie prenumeraty z góry, ażeby administracja zawczasu mogła oznaczyć ilość nakładu.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu:

	Miejsce targu:				
	Białe	Kelę	Pilno	Wieliczka	Oświęcim
	zr. e.	zr. e.	zr. e.	zr. e.	zr. e.
Mec pszenicy	4 97		4 20	5 18	4 98
„ żyta	3 69	3 57	2 72	3 15	3 36
„ jęczmienia	2 78	2 97	2 50	3 10	3 12
„ owsa	1 64	2 42	1 97	2 22	2 30
„ hreczki					2 50
„ kukurudzy	3 56				4 25
„ ziemniaków	1 72	1 40	70	1 20	1 17
Grochu	5 6			3 5	5 25
„ Cietnar siana	2 72	2 62	1 47	2 36	2 65
Sąg drzewa twardego	10	8	8 50	11	7 50
„ „ miękkiego	7 60	5 40	5 37	8 65	5 30
Kunt mięsa wołowego	24	22	16	18	22
Miara wina	2				80
„ piwa	24	24			22
Wyrobnik z wiktem					
„ bez wiktu	80	50	33		50

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Berlin, 27. maja. Król zamknął osobiście parlament północno-niemiecki. Mowa tronowa wylicza wyczerpująco wszystkie ustawy, przyjęte przez parlament na czterech sesjach ukończonego obecnie peryodu ustawodawczego i mówi, że owe wielkie w drodze wolnego porozumienia pomiędzy rządami i reprezentantami narodu osiągnięte skutki dają niemieckiemu narodowi rękojmię, że przywiązane do

utworzenia związku północno-niemieckiego nadzieje zostaną ziszczone, a zagranicy pewność, że związek północno-niemiecki w rozwoju swych wewnętrznych instytucji i w odpowiednim układom połączeniu narodowym z południowymi Niemcami wykształca siłę niemieckiego narodu nie dla zaniepokojenia lecz dla silnej podpory powszechnego pokoju.

Petersburg, 27. maja. Morderca księcia Arenberga skazany został przez sąd przysięgłych na 15 lat do robót w kopalniach i dożywotną detencję na Syberyi.

Paryż, 27. maja. U Picarda odbyło się zgromadzenie deputowanych, na którym utworzono lewicę konstytucyjną.

Washington, 26. maja. Wojska kanadyjskie odparły pod Franklinem Fenian. Zabito dwóch Fenian a dwóch raniono. Oneil został aresztowany. Fenianie upadli na duchu.

Ostatnia poczta.

Madryt, 24. maja wieczorem. Kortezy uchwały zaprowadzenie ślubów cywilnych. Mówią, że Mortos sprzeciwiać się będzie udzieleniu rejentowi królewskich atribucyj. Primi oświadczył uroczyście w imieniu rządu, że Hiszpania nie bierze udziału w wypadkach portugalskich i dodał, że unia przeprowadzoną być może tylko przez sympatię obu narodów, ale nie przez siłę. Rivero odpowiedział, że nie on ale synowie jego ujrzą urzeczywistnioną unią iberyjską.

Bruksela, 24. maja. Dzisiaj wybrano kandydata liberalnego stronnictwa Trappeiners członkiem rady miejskiej Brukseli.

Lizbona, 24. maja. Saldanha oświadcza w manifestie, że ostatnio wypadki nie stoją w związku z unią iberyjską. Portugalskie dziennikarstwo oskarża Hiszpanię o wywołanie rozruchów.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. maja.

Hotel George: PP. Cannon M., z Multan.
Hotel europejski: Jordan K., z Konikowca. — Pohorecki A., z Horpina.
Hotel Langa: Saly W., c. k. pułk. i Swetenej A., c. k. podpułk., z Tarnopola. — Theimer A., c. k. nadporucznik, z Jarosławia.
Hotel angielski: Biliński D., z Merlawy. — Janocha A., z Strzyżycza. — Łęczyński H., z Wybudowa.

Dnia 26. maja.

Hotel George: PP. Maiszek W., z Przemysła. — Hr. Michowski W., z Boleszycze. — Hr. Starzeński A., z Rowca. — Br. Kapri, c. k. major, z Kolomyi. — Hoppen M., z Podola. — Karzeński S., z Bereżnicy. — Ochocki J., z Wierzbowa. — Uhrynowski J., z Multan. — Wolański W., z Dulib. — Wawrethka K., c. k. kap i Trafiński K., c. k. porucznik, z Kolom i. — Isal K., c. k. porucznik, z Drohowyża.
Hotel europejski: Biliński A., z Stanawy. — Jorkasz A., z Stoki. — Zakiej B., z Czech.
Hotel Langa: Lorenz G., c. k. podpułk., z Stanisławowa. — Lachowski L., z Limanowa. — Dr. Reilman L., adw. do Czerniowiec.
Hotel angielski: Hauleure W., z Jatwigi. — Krzyżofowicz K., z Łazarówki. — Wysocki J., z Uwinia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. maja.

PP. Hr. Komorowski A., do Konotop. — Borowski J., do Hurka. — Frank F., do Nahaczowa. — Hermann W., do Trościanca. — Jastrzębski E., do Łowczówki. — Kalicki G., do Czerniowiec. — Kotkowski H., do Haulowic. — Lekezyński W., do Czachowa. — Matkowski B., do Dobrowlan. — Mieczkowski J., do Terpilówki. — Ohanowicz J., do Wiednia. — Pienczykowski J., do Wybranówki. — Pienczykowski S., do Byszkwic. — Smarzewski A., do Kobyla. — Tendencykiewicz J., do Czerniawki. — Truskolawski H., do Jasionowa. — Sozański P., do Wolfey. — Kamil K., alw., do Czerniowiec

Dnia 26. maja.

PP. Saly W., c. k. pułk. i Swetenej A., c. k. podpułk., do Tarnopola. — Nahlk A., sędzia pow., do Zborowa. — Biliński, do Mezłowa. — Jacz B., do Bonczowa. — Campbell T., do Królestwa. — Kruzewski J., do Chorobrowa. — Łęczyński H., do Wybudowa. — Obniński N., do Wiednia. — Płocki J., do Iwa-zowa. — Poten F., do Łahudowa. — Pohorecki A., do Horpina. — Szeliński A., do Chodeczkowa. — Wiśniewski W., do Ciemieryżca.

Spogrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 24. i 25. maja 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.29	+ 9.2	77	Pnd. sl.	10
2. god. po poł.	328.03	+11.6	56	Pnz. mi.	8
9. god. wiecz.	328.21	+ 9.0	79.	Pn. bsł.	5
7. god. zrana	327.20	+ 9.6	71	PdW. bsł.	2
2. god. po poł.	325.60	+15.6	45	Pdz. mi.	6
9. god. wiecz.	325.22	+11.9	68	W. blz.	6

Deszcz 1.45.

T E A T R.

Dziś (przed polsk.) „Dziwiato przykazanie”, komedia w 3 aktach z francuskiego.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table with columns: Efekta, D. 23. maja, Aka. gal. kol. zel. K. L., banku hip. galic., pap. czerl. po 200 zlr. w. a., etc.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23 maja 1870.

1. Dług publiczny.

Table with columns: A. Państwa, Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%, etc.

Table with columns: Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 3%, Pożyczka w srebrze z 1863 (franki) zwrotna w 37 latach po 3%, etc.

Table with columns: C. Czech, Bukowiny, Galicyi, Niższej Austrii, Siedmiogrodu, Węgier, Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%, etc.

2. Akcye.

Table with columns: Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%, Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., etc.

3. Listy zastawne.

Table with columns: Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze, Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%, etc.

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table with columns: Kol. półn. po 100 zł. m. k., " " " w. a., etc.

Table with columns: Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł., Kolej gal. Karola Ludwika II. emisji, Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., etc.

Weksele.

(Na 3 miesiące.)

Table with columns: Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w. p. n., Berlin za 100 tal., etc.

Kurs złota.

Table with columns: Dukaty ces. unia. pełn. wagi, Korona, 20 frankówka, Rosyjski imperyal, etc.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 23. maja.

Table with columns: Jednolity dług państwa w banknotach, " w srebrze, Losy z 1866. roku, etc.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1226) Kundmachung. (1)

Nro. 562. In der Executionsangelegenheit des Moses Hersch Rathhauser, resp. dessen Universalerbin Frau Etel Rathhauser gegen Hersch Stekel wegen 200 fl. s. N. G. und 100 fl. s. N. G. wird die auf Grund des rechtskräftigen Urtheiles dto. 7. Juni 1863 Zl. 1144 nach durchgeführtem I. und II. Executionsgrade zur Vereinarbringung der Forderung pr. 200 fl. dft. W. sammt 5% vom 1. Mai 1861 zu berechnenden Zinsen, der Gerichtskosten pr. 7 fl. 86 kr. und der Executionskosten pr. 6 fl. 3 kr. und 12 fl. 47 kr. dft. W. bewilligte, und in Folge Befehdes de praes. 6. August 1867 Zl. 2737 auf Grundlage des rechtskräftigen Urtheiles vom 7. Juni 1863 Zl. 1143 auch zur Vereinarbringung der Summe pr. 100 fl. sammt 5% vom 18. October 1861 laufenden Zinsen, der Gerichtskosten pr. 7 fl. 86 kr. dft. W., der Executionskosten pr. 5 fl. 22 kr. und 7 fl. 20 kr. dft. W. ausgedehnte, nunmehr zu Folge der Entscheidung des h. l. Oberlandesgerichtes in Lemberg vom 8. Februar 1870 Zl. 34805 bestätigte executiv Feilbietung des dem Schuldner Hersch Stekel eigenthümlich gehörenden, in Czortków unter Nro. 63 gelegenen Hauses zu Gunsten der Frau Etel Rathhauser als Universalerbin des Moses Hersch Rathhauser neuerdings ausgeführt, u. z.: unter dem Bescheide vom 31ten März 1869 Zl. 2848 enthaltenen Bedingungen, u. z.: 1. Gegenstand der Feilbietung ist das in Czortków unter Nro. 63 gelegene, dem Hersch Stekel eigenthümlich gehörende Haus, mit Ausnahme derjenigen Theile desselben, als deren Eigenthümer Moses Hersch Rathhauser im Grundbuche intabulirt erscheint. 2. Zur Feilbietung werden zwei Termine, u. z. auf den 20ten Juni 1870 und 25. Juli 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags in den h. o. Kanzleilocalitäten bestimmt, bei welchen Terminen die Realität nur über oder um den Schätzungswert hin angegeben wird, falls jedoch die Realität auch beim zweiten Termine nicht um den Schätzungswert veräußert werden sollte, wird die Tagfahrt zur Feststellung erleichternder Bedingungen auf den 8. August 1870 10 Uhr Vormittags hiergerichts angeordnet, worauf sofort ein dritter Feilbietungstermin festgesetzt, und die Realität auch unter dem Schätzungswert hin angegeben wird. 3. Als Ausrufspreis wird der nach dem Schätzungssacte erhobene Schätzungswert pr. 1143 fl. 50 kr. dft. W. bestimmt. 4. Jeder Kauflustige ist verbunden 10% des Ausrufspreises, d. i. den Betrag pr. 144 fl. 35 kr. dft. W. als Badium entweder im Baaren oder in österreichischen Staatsschuldverschreibungen, oder in galizischen ständischen Pfandbriefen nach dem letzten Course der Lemberger Amtszeitung, oder in Sparcassenbücheln nach dem Nominalbetrage zu Händen der Licitationscommission zu erlegen, welchen Betrag dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Licitanten nach der Feilbietung rückgestellt werden wird.

beim h. o. l. l. Steueramte, ferner bei der h. o. Grundbuchsführung eingeholt werden.

Von dieser Feilbietung werden die bekannten Tabulargläubiger, d. i. die l. l. Finanz-Procuratur, Schloma Hausner, David Feldmann, Benjamin Hausner, Hersch Stekel, ferner der dem Leben und Wohnorte unbekannt Mathias Puda, sowie alle jene Gläubiger, welche nach dem 6. August 1867 an die Gewähr kamen, oder denen der Feilbietungsbescheid aus welcher immer Grunde nicht zugestellt werden konnte, durch den aufgestellten Curator Hr. B. Leszek Osiecki unter Substitution des Hr. Markus Brenholz. Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Vom l. l. Bezirksgerichte.

Czortków, am 30. März 1870.

(1217) E d y k t. (1)

L. 14996. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Lwowski szpital izraelski przeciw nieobjętej masie spadkowej Róży Gangel spadkobiercom po Chimie Affenpreis, a to a) Schmelke Sokal, b) Róży Dwory Meschel, c) Samuelowi Meschel, d) Chanę Mincze Affenpreis i e) Beche Affenpreis o uznanie prawa dożywotniego użytku części realności pod Nr. 4272, w stanie biernym tej części n. 3. on. na imię Róży Gangel, oraz w stanie czynnym tejże części n. 20. haer. dla małżonków Chaima i Beche Affenpreis zaintabulowanego za zgasze i wyekstabulowanie takowych z nadmienionej części realności dnia 24go marca 1870 do l. 14996 pozew wniósł i o pomoc sądową prosid, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 28. czerwca 1870 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanych Róży Dwory Meschel, Samuela Meschel, Chanę Mincze Affenpreis i Beche Affenpreis jest nieznanne, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tychże, i na koszt i niebezpieństwo tutejszego adwokata p. Dra. Gregorowicza z zastępstwem przez adwokata p. Dra. Gottlieba kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzona będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych, aby w należytych czasie osobiście stanęli, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzieliłi, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sobie sami przypisać będą musieli.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 26. marca 1870.

(1223) Obwieszczenie. (1)

L. 2563. C. k. sąd powiatowy w Jasle podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia należytości p. Emanuela Friedmana z Jasła w kwocie 78 zł. 75 kr. w. a. z przyn. odbędzie się na dn. 28. czerwca, 20. lipca i 8. sierpnia 1870, zawsze o 10tej godzinie przed południem sprzedaż realności

pod Nr. k. 214 w Jasle położonej, p. Józefa Schwabenthala własnej, protokołem z dnia 17. września 1867 do l. 2237 na 500 zł. oszacowanej z nadmienieniem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko za lub nad cenę szacunkową, na trzecim zaś i poniżej takowej sprzedana będzie.

Akt oszacowania i warunki licytacyi mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

Chęć kupienia mający zechcą się na powyższych terminach zgłosić.

Z c. k. sądu powiatowego.

Jasło, dnia 15. maja 1870.

(1227) E d y k t. (1)

L. 19572. C. k. Lwowski sąd krajowy p. Zosię Pawlikowskę niniejszym edyktem zawiadamia, że w skutek prośby Mojżesza Kuzimir z dnia 16. marca 1869 do l. 5955, intabulacya tegoż z właściciela połowy sumy 800 zł. w. a. na dobrach Rosolina zabezpieczonej uchwałą z dnia 1. maja 1869 do liczby 18535 dozwolona została.

Ponieważ miejsce pobytu p. Zosi Pawlikowskiej jest nieznanne, przeto dla niej i na jej koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dra. Zuckera z zastępstwem p. adwokata Dra. Diamanda za kuratora ustanawiając, jemu też uchwałą tabularną doręcza się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 30. kwietnia 1870.

(1224) E d i c t. (1)

Nr. 5781. Vom l. l. Kreis- als Handelsgerichte Stanislau wird bekannt gemacht, daß in das Register der Gesellschaftsfirmen eingetragen wurde die Firma: Abraham Fischler, Mendel Pfeffer, Jossel Wolfram und Wolf Ehrlich für Raftaproduction und Destillation in Starunia. Dffene Gesellschaft seit 1. Jänner 1867. Dffene Gesellschafter sind; Abraham Fischler in Stanislau, Mendel Pfeffer in Sobotwina, Jossel Wolfram und Wolf Ehrlich in Starunia. Alle Geschäftsleute, das Vertretungsrecht der Gesellschaft steht allen 4 Gesellschaftern collectiv zu.

Vom l. l. Kreisgerichte.

Stanislau, den 4. Mai 1870.

(1221) Concurs-Ausschreibung. (1)

Nro. 410-Pr. Eine Bezirksrichterstelle mit dem Gehalte jährlicher 1300 fl. dft. W. ist bei dem Bezirksgerichte Gurahomora zu besetzen. Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche binnen 14 Tagen bei diesem Landesgerichts-Präsidium einzubringen.

Vom Präsidium des l. l. Landesgerichtes.

Czernowitz, am 24. Mai 1870.

(1213) E d i c t. (1)

Nro. 15841. Vom Lemberger l. l. Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß am 20. August 1869 die Firma Isidor Sobanski zum Betriebe des Expeditions-Commissions- und Incassageschäftes im Handelsregister gelöst wurde.

Vom l. l. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 4. Mai 1870.

(1208) Konkurs. (2)

Nr. 548-Pr. Opróżniona przy c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie posada pomocnika woźnego z roczną płacą 300 złr. w. a. jest do obsadzenia.

Ubiegający się o posadę tę mają wnieść podania, zaopatrzone dotyczącymi dokumentami, do Prezydium rzeczonoego c. k. sądu, w drodze ustawami wskazanej, najpóźniej do dnia 14tu, licząc od trzeciego zamieszczenia niniejszego ogłoszenia w urzędowej części Gazety Lwowskiej.

Tylko podania zaliczonych w poczet służby c. k. sądów, albo c. k. urzędów, lub też zaliczonych w poczet zaprenotowanych aspirantów z c. k. armii mogą być uwzględnione.

Z Prezydium c. k. sądu obwodowego.
Złoczów, dnia 21. marca 1870.

(1207) Edykt. (2)

Nr. 1916. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, iż uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 1916 p. adwokata Dr. Skalkowskiego z substytucją p. adwokata Dr. Łuzeckiego w Przemyślu za obrońcę związku małżeńskiego w sprawie Maryi Sawary przeciw Fedkowi Sawarnie o uznanie tegoż za zmarłego ustanowiony został.

Przemyśl, dnia 27. kwietnia 1870.

(1206) Edykt. (2)

Nr. 3482. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Józefa Podgórnego, lub jego nieznanych spadkobierców, tudzież niewiadomą z miejsca pobytu Machlę Fuss, że p. Sara Spitz przeciw tymże i innym o przyznanie własności realności w Przemyślu pod L. 22 w mieście będącej, na imię Józefa Podgórnego zainstalowanej, i zainstalowanie powódki za właścicielkę onejże pod dniem 7. kwietnia 1870 do l. 3482 pozew wniosła, w skutek czego termin na dzień 28go czerwca 1870 10tą godzinę przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt wyżej nadmienionych zapozwanych, lub w razie ich śmierci spadkobierców tychże nie jest wiadomym, przeto ustanowił tutejszy sąd dla wymienionych zapozwanych na koszt i niebezpieczeństwo tychże kuratora w osobie tutejszego p. adwokata krajowego Dr. Skalkowskiego, w zastępstwie tutejszego p. adwokata krajowego Dr. Illasiewicza, z którym spór wytoczony według ustawy cywilnej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się wzmiankowanym zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo sami osobiście się stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali i o tem tutejszy sąd zawiadomili, w ogóle do bronięcia się prawem przepisanych środków użyli, inaczej z ich opieszałości wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Przemyśl, dnia 14. kwietnia 1870.

(1214) Obwieszczenie. (2)

Nr. 4763. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy Lwowski zawiadamia niniejszem p. Feliksa Urbńskiego i p. Julię Urbńską, z miejsca pobytu niewiadomych, iż celem doręczenia tymże uchwały tutejszo-sądowej z dnia 27go października 1869 do l. 53253 przyjmującej do wiadomości sądowej protokół zajęcia i oszacowania ruchomości Feliksa Urbńskiego w sprawie Apolinarego Zawadzkiego przeciw temuż Feliksowi Urbńskiemu o zapłacenie częściowej sumy wekslowej 105 złr. w. a. z p. n. i zawiadomienia takowych o dalszych w tej sprawie zapasie mogących uchwałach kuratorów, a to: dla p. Feliksa Urbńskiego p. adwokata Dr. Gregorowicza z substytucją p. adwokata Dr. Goreckiego, zaś dla p. Julii Urbńskiej p. adwokata Dr. Juliusza Kolschera z substytucją p. adwokata Dr. Semilskiego ustanowił i takowym powyższą uchwałę doręczył.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.
Lwów, dnia 16. marca 1870.

(1209) Edykt. (2)

L. 1225. Edyktem z dnia 4. lutego 1870 liczba 135 zawiadomiono, że w skutek prośby Ferdynanda Jachym przeciw Maryi 1. Ulrych 2. Lubaszek relicytacja realności pod Nr. 4-103 i 56-104 w Wieliczce położonej, dozwoloną a termin na dzień 30. maja 1870 rozpisany został.

Ponieważ egzekutka Maryanna Ulrych 2do. Lubaszek tymczasem umarła, a uchwała tutejszosądowa z dnia 4. lutego 1870 l. 135 doręczoną jej być nie mogła, zatem ustanawia dla nieobjętej jej masy kuratora w osobie p. Piotra Zaworskiego i o tem się niniejszym edyktem strony interesowane zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.
Wieliczka, dnia 15. maja 1870.

(1210) Dęby na sprzedaż. (2)

L. 10712. Gmina króleskiego stołecznego miasta Lwowa ma do sprzedania w lasach swoich, a mianowicie w rewirze Zubrzy, pół mili ode Lwowa, tuż przy kolei Czerniowieckiej, — 3773 dębów od 16 do 28 cali grubych, z których 2316 kwalifikuje się na materiał wyborowy, zaś 1457 na materiał dobrej jakości.

Na dniu 4go lipca 1870 o godzinie 11. przed południem przeprowadzoną zostanie w III. departamencie Magistratu publiczna licytacja, przy której

chęć kupienia mający swe pisemne oferty opatrzone w 10proc. od ofiarowanej kwoty policzyć się mające wadyum, wnieść zechcą.

Cenę wywołania ustanawia się na 23817 zł. w. austr.

W biurze tego samego departamentu znajdują się warunki licytacyjne do przejrzenia, zaś przedmiot sprzedaży wolno na miejscu oglądać.

Lwów, dnia 18. maja 1870.

(1205) Edykt. (2)

L. 5156. C. k. sąd krajowy Krakowski podaje do publicznej wiadomości, iż w drodze dalszej egzekucji celem zaspokojenia przyznanej wyrokiem prawomocnym z 24. maja 1869 l. 6114 Józefie Domańskiej przeciw masie leżącej Maurycyego Schornsteina i Phoebusowi Schmelkesowi sumy 8000 złpol. z procentem po 6proc. od 3. czerwca 1868 płynąciami i kosztami już przyznanymi w kwotach 12 zł. 17 kr., 13 zł. 80 kr., 15 zł. 54 kr., 6 zł. 58 kr., oraz obecnie przyznanych kosztów w kwocie 9 zł. 22 kr. po strąceniu upłaconych na poczet powyższej pretensyi z przynal. kwoty 500 zł. w. a. przedsięwzięta zostanie publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 71 B. Gm. VI - 66 dz. VIII. w Krakowie położonej, Maurycyego Schornsteina, Phoebusa Schmelkesa własnej, w gmachu tutejszego c. k. sądu krajowego w trzech terminach, t. j. dnia 2. czerwca, 2. lipca i 4. sierpnia 1870 pod następującymi warunkami:

1. Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyższą sprzedaną będzie, gdyby zaś nie została sprzedana za taką cenę nately na trzecim terminie sprzedana być ma za cenę wszystkie długi hipoteczne pokrywającą. Gdyby zaś i takiej ceny na terminie tym nikt nie ofiarował, nately wyznaczonym zostaje czwarty termin na dzień 20. sierpnia 1870 o godzinie 10tej rano, na który wezwani zostają wierzyciele hipoteczni do ułożenia iżejszych warunków licytacyjnych.

Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa w kwocie 8508 zł. 25 kr.

Każdy chęć kupna mający winien jest przed rozpoczęciem licytacji złożyć do rąk komisji licytacyjnej 10tą część ceny wywołania w okrągłej sumie 860 zł. w. a. jako wadyum w gotówce, lub też w c. k. obligacjach długu państwa lub indemnizacyjnych, albo w listach zastawnych towarzystwa kredytowego galic. z kuponami według kursu, jaki w Gazecie urzędowej lwowskiej przez składającego wadyum również złożyć się mającej w dniu licytacji poprzedzającym notowanym będzie, jednak nie wyżej nominalnej wartości. Po ukończeniu licytacji wadyum nabywey zatrzymanem, reszcie zaś licytantom zaraz zwróconem zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania i wykaz hipoteczny sprzedać się mającej realności można przejrzeć w registraturze c. k. sądu krajowego.

O czem zawiadomienie otrzymają: Józefa Domańska, masa leżąca Maurycyego Schornsteina przez kuratora pana Dra. Geislera, masa leżąca Phoebusa Schmelkesa przez pana adwokata Dra. Samelzona, c. k. urząd podatkowy i zbiorowy, gmina miasta Krakowa na ręce p. prezydenta, c. k. ekspozytura prokuratorji skarbowej imieniem wysokiego skarbu, jakoteż wierzyciele hipoteczni, którymby uchwała licytacyjna dozwalać niemogła być z jakiegokolwiek powodu doręczoną przed terminem licytacyjnym, lub którzyby po dniu 2. stycznia 1870 do hipoteki weszli, na ręce kuratora w osobie p. adwokata Dra. Markiewicza z zastępstwem p. adwokata Dra. Kaufmana ustanowionego.

Z c. k. sądu krajowego.
Kraków, dnia 26. kwietnia 1870.

(855) Rundmachung. (1)

Nro. 2133. Vom 1. März 1870 an werden geänderte Stempelmarken aller Kategorien. mit alleiniger Ausnahme der Zeitungs-Stempelmarken zu 1 und 2 Fr. in den Verkehr gesetzt, u. z.:

a) Stempelmarken zu 1/2 Fr., 1 Fr., 2 Fr., 3 Fr., 4 Fr., 5 Fr., 7 Fr., 10 Fr., 12 Fr., 15 Fr., 25 Fr., 36 Fr., 50 Fr., 60 Fr., 75 Fr. und 90 Fr., dann zu 1 fl., 2 fl., 2 fl. 50 kr., 3 fl., 4 fl., 5 fl., 6 fl., 7 fl., 10 fl., 12 fl., 15 fl. und 20 fl.;

b) Ankündigungstempel zu 1 und 2 Fr., endlich

c) Kalenderstempel zu 6 Fr.

Die gegenwärtig in Verkehr befindlichen Stempelmarken aller obigen Kategorien werden mit dem 31. März 1870 gänzlich außer Gebrauch gesetzt. Die Verwendung dieser außer Gebrauch gesetzten Stempelmarken nach dem 31. März 1870 ist daher der Nichtstempelung gleich zu achten.

Die außer Gebrauch gesetzten unverwendet gebliebenen Stempelmarken werden vom 1. April an bis einschließlic 30. Juni gegen neue Stempelmarken unentgeltlich ausgewechselt.

Nach dem 30. Juni 1870 findet weder die Umwechslung, noch eine Vergütung bezüglich der aus dem Verkehr gezogenen Stempelmarken Statt.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 23. Jänner 1870.

Obwieszczenie.

Nr. 2133. Od dnia 1. marca 1870 sprzedawac się zaczną zmienione znaczki stęplowe (marki) wszystkich kategorii, z jedynym wyjątkiem znaczków stęplowych do gazet na 1 i 2 kr., mianowicie:

a) znaczki stęplowe na 1/2 kr., 1 kr., 2 kr., 3 kr.,

4 kr., 5 kr., 7 kr., 10 kr., 12 kr., 15 kr., 25 kr., 36 kr., 50 kr., 60 kr., 75 kr. i 90 kr., tudzież na 1 złr., 2 złr., 2 złr. 50 kr., 3 złr., 4 złr., 5 złr., 6 złr., 7 złr., 10 złr., 12 złr., 15 złr. i 20 złr.;

b) znaczki stęplowe do ogłoszeń na 1 i 2 kr., narazcie

c) stępel do kalendarzy na 6 kr.

Będące teraz w używaniu znaczki stęplowe wszystkich poszczególnionych kategorii ściągają się z dniem 31. marca 1870 całkiem z używania. Użycie więc takich znaczków stęplowych po dniu 31go marca 1870 równać się będzie zupełnemu nieostęplowaniu.

Wychodzące z użycia a nieużyte znaczki stęplowe bezpłatnie zamieniane będą od dnia 1. kwietnia do 30. czerwca 1870 na nowe znaczki stęplowe.

Po dniu 30. czerwca 1870 nie ma już miejsca ani wymiana, ani też zapłata za ściągnięte z użycia marki stęplowe.

Od c. k. krajowej Dyrekeyi skarbowej.
Lwów, dnia 23. stycznia 1870.

(1220) Ogłoszenie. (1)

Nr. 3493 j. III. 4622. Ces. król. sąd powiatowy w Limanowy czyni wiadomo, że na zaspokojenie przez Wincentego Nawarę przeciwko Jędrzejowi Gocalowi wywalczonej kwoty 65 złr. 11 kr. a. w. z p. n. dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż realności w Pogorzanych pod Nr. 11 położonej, i że do tej sprzedaży wyznaczone zostały termina w sądzie na dzień 13. czerwca, 4. lipca i 25. lipca 1870.

Protokoła opisaną i oszacowania realności w Pogorzanych Nr. 11. i warunki licytacyjne mogą być w Registraturze tutejszo-sądowej przejrzone.

Limanowa, 31. grudnia 1869.

(1219) Obwieszczenie. (1)

Nr. 2366. Ces. król. sąd obwodowy Rzeszowski wiadomo czyni, że Leon Engländer, girataryusz Maryi Makowskiej przeciw Antoniemu Pukowi, pierw w Leżajsku zamieszkałemu, obecnie zaś niewiadomego pobytu pozew wekslowy o zapłacenie sumy 224 złr. w. a. do l. 2366 ex 1870 wytoczył, z którego powodu nakaz zapłaty przeciw nieobecnemu wydanym i do obrony praw tegoż Antoniego Puka p. adwokat Rybicki kuratorem, zaś substytutem p. adwokat Kostheim postanowionym został. — Rzeczą będzie zatem nieobecnego względem udzielenia temuż kuratorowi do obrony potrzebne dowody udzielić.

Rzeszów, dnia 12. maja 1870.

(1218) Edykt. (1)

Nr. 25578. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Mojżesza Leibę Horowitza, byłego kupca w Sokalu, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Józefa Komer i E. Feldstein z dnia 14. maja 1870 do l. 25578, uchwałą z dnia 18go maja 1870 do l. 25578 nakaz zapłaty sumy wekslowej 564 złr. 36 kr. w. a. z p. n. wydanym, i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Schrenzlowi z zastępstwem p. adwokata Dr. Natkisa we Lwowie doręczonym został.

Lwów, dnia 18. maja 1870.

(1216) Edykt. (1)

Nr. 15648. Ces. król. sąd krajowy Lwowski Maryannie z Matkowskich Dąbrowskiej, z miejsca pobytu niewiadomej, niniejszem wiadomo czyni, że Karol Kozakiewicz pod dniem 28go marca 1870 do l. 15648 wytoczył przeciw niej pozew o uznanie, że suma 200 złr. z p. n. dom. 31, pag. 561 n. 10 i 13 on. intabulowaną jest zapłaconą, i że z realności pod Nr. 118 1/2 i 175 1/2 wykreślona być ma, w skutek tego ustanowił sąd dla niej kuratora w osobie p. adwokata Dr. Krattera z substytucją p. adwokata Dr. Gregorowicza, i doręczywszy temuż kuratorowi pozew do rozprawy ustnej wyznaczył termin na dzień 20. czerwca 1870 o godzinie 10tej przed południem. Wzywa przeto nieobecną Maryannę z Matkowskich Dąbrowską, ażeby na powyższym terminie osobiście lub przez pełnomocnika stawiła się, w przeciwnym bowiem razie proces ten z jej kuratorem przeprowadzonym będzie.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 2. kwietnia 1870.

(1215) Edykt. (1)

Nr. 15647. Ces. król. sąd krajowy Lwowski Maryannie z Matkowskich Dąbrowskiej, z miejsca pobytu nieznaney, niniejszem wiadomo czyni, że Karol Kozakiewicz pod dniem 28. marca 1870 l. 15647 wniósł przeciw niej pozew o uznanie, że zabezpieczona Dom. 31, pag. 561 n. 11 i 12 on. suma 200 złr. w. a. jest zapłaconą, i że z realności pod N. 118 1/2 i 175 1/2 wykreślona być ma, w skutek tego ustanowił sąd dla niej kuratora w osobie p. adwokata Dr. Krattera z substytucją p. adwokata Dr. Gregorowicza, i doręczywszy temuż kuratorowi pozew wyznaczył do ustnej rozprawy termin na dzień 20. czerwca 1870 o godzinie 10tej rano. Wzywa się przeto nieobecną Maryannę z Matkowskich Dąbrowską, ażeby na powyższym terminie osobiście lub przez pełnomocnika stanęła, w przeciwnym bowiem razie proces ten z ustanowionym jej kuratorem przeprowadzonym będzie.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 2. kwietnia 1870.

(1196) **E d y k t.** (3)

Nr. 1615. C. k. sąd powiatowy w Bełzie podaje do powszechnej wiadomości, że w ciągu dalszym egzekucji wyroku z dnia 30. czerwca 1866 l. 1251 celem zaspokojenia wywalczonej przez gminę miasta Bełża sumy przez małżonków Józefa i Eleonory Myczkowskich w kwocie 700 złr. w. a. dłużnej, razem z procentami 5% od dnia 1go stycznia 1864 przypadającymi, kosztami sporu 46 złr. 88 kr. i kosztami terazniejszemi 28 złr. 86 kr. w. a. na przymusową sprzedaż przez publiczną licytację realności w Bełzie pod Nr. k. 117 położonej, własność egzekutów stanowiącej i w księgach gruntowych miasta Bełża zainstalowanej, w tutejszym c. k. sądzie dnia 27go czerwca 1870 i dnia 1go sierpnia 1870 o godzinie 10tej zrana.

Gdyby ta realność na obydwóch terminach przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną być nie mogła, natenczas wzywa się wszystkich hipotekowanych wierzycieli do ułożenia ułatwiających warunków licytacji na dzień 2. sierpnia 1870 o godzinie 10tej zrana z tą uwagą, że nieobecni za przystępujących do większości głosów obecnych uważani będą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 641 złr. w. a.; wadium od niej w kwocie 64 złr. 10 kr. w. a. złożone być ma w gotówce lub w papierach publicznych podług kursu. Resztę warunków licytacji, akt szacunkowy i wyciąg z księgi gruntowej mogą być przejrane w sądzie.

O tem zawiadamia się obie strony i wierzycieli hipotekowanych do rąk własnych, zaś wszystkich, którymi ta uchwała w czas przed terminem doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 22. paź-

dziernika 1868 do tabuli weszli, na ręce p. Tomasza Robaka, kuratora w Bełzie, z tą uwagą, że wolno im wybrać sobie innego zastępcę i sądowi to oznajmić.

Koszta terazniejsze przyznaje się w umiarkowanej kwocie 28 złr. 86 kr. w. a. Bełz, 8. maja 1870.

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie licytacji.

F i l i a

c. k. uprzywil.

Banku dla obrotu ogólnego we Lwowie

podaje do ogólnej wiadomości, iż zapadłe z dniem 30go kwietnia 1870 zastawy, mianowicie:

Kosztowności i towary w dniach 1. i 2. czerwca 1870 r.

w lokalu jej **Nr. 357 miasto** (Kastrum plac) przez publiczną licytację najwięcej dającemu za gotowiznę sprzedane będą.

Wzywa się zarazem posiadaczy kwitów zastawniczych przez filię powyższą wydanych, do podniesienia możliwych nadwyżek, któreby się z powyższej licytacji. oraz tych, któreby się ze sprzedaży **papierów publicznych w czerwcu r. 1870** skutecznionych okazać miały, najpóźniej **do końca lipca r. 1873.**

Nadwyżki do tego terminu niepodniesione przepadają według §. 21 statutów na rzecz funduszu Towarzystwa. (1189—3)

Sommer-Saison
1870.

BAD HOMBURG

Sommer-Saison
1870.

bei Frankfurt a. M.

Die Heilkraft der Quellen Homburgs macht sich mit großem Erfolge in allen Krankheiten geltend, welche durch die gestörten Functionen des Magens und des Unterleibs erzeugt werden, indem sie einen wohlthätigen Reiz auf diese Organe ausüben, die abdominale Circulation in Thätigkeit setzen, und die Verdauungsfähigkeit regeln; auch in chronischen Leiden der Drüsen des Unterleibs, namentlich der Leber und Milz, bei der Gelbsucht, der Gicht etc., so wie bei allen den mannigfachen Krankheiten, die ihren Ursprung aus erhöhter Reizbarkeit der Nerven herleiten, ist der Gebrauch der Homburger Mineralwasser von durchgreifender Wirkung.

Im Badehause werden nicht allein einfache Süßwasserbäder sondern auch russische Dampfbäder, ebenso Cool- und Kiefernadelbäder (mit und ohne Zusatz von Kreuznacher Mutterlauge), Kleien-, Schwefel-, Seifenbäder u. s. w. gegeben.

Mit ausgezeichnetem Erfolg gegen chronische Hautleiden werden daselbst auch seit einigen Jahren Bäder mit verseiftem Mineraltheer angewandt. Die schon seit einer Reihe von Jahren bestehende Kaltwasseranstalt auf dem Pfingstbrunnen ist nach wie vor dem Gebrauch des Publickums geöffnet. Außerdem ist für solche Patienten, welche eine regelmäßige Kaltwasserkur streng gebrauchen wollen, Herr Dr. Sigel, der sich speciell mit der Leitung der hydrotherapeutischen Kuren befaßt, sowohl in der Anstalt selbst als auch in seiner Wohnung täglich zu sprechen.

Molken werden von Schweizer Alpensennen des Cantons Appenzell aus Ziegenmilch durch doppelte Scheidung zubereitet, und in der Frühe an den Mineralquellen, nach Bedarf entweder allein oder in Verbindung mit den verschiedenen Mineralbrunnen verabreicht.

Das großartige Conversationshaus bleibt das ganze Jahr hindurch geöffnet; es enthält prachtvoll decorirte Räume, einen großen Ball- und Concertsaal, einen Speise-Saal; einen vortreflich ventilirten Billard-Salon, mehrere geschmackvoll ausgestattete Spielsäle, sowie Kaffee- und Rauchzimmer. Das große Lesecabinet ist dem Publicum unentgeltlich geöffnet, und enthält die bedeutendsten deutschen, französischen, englischen, italienischen, russischen, polnischen und holländischen politischen und belletristischen Journale. Der elegante Restaurationssalon, woselbst nach der Karte gespeist wird, führt auf die schöne Asphalt-Terrasse des Kurgartens. Die Restauration ist dem rühmlichst bekannten Hause Chevet aus Paris anvertraut.

Das Kur-Orchester, welches 40 ausgezeichnete Musiker zählt, spielt dreimal des Tags, Morgens an den Quellen, Nachmittags im Musikpavillon des Kurgartens und Abend im großen Ballsaale.

Im vorigen Jahre wurde die günstige Gelegenheit, welche sich gerade darbot, benutzt, dem Publicum die humoristischen Vorstellungen der Künstler vom Theater du Palais Royal in Paris als Novität vorzuführen.

Für die bevorstehende Saison ist eine interessante Abwechslung in Aussicht genommen; von Mitte Juni bis Ende Juli wird eine **Opera comique française** die beliebtesten Compositionen von **Auber, Boieldieu, Halevy, Adam, Herold, Ricci** etc. etc. aufführen. Die besten Kräfte sind dazu gewonnen, wie namentlich die renomirten Sänger **Capoul, Du Wast, Bataille**, die Damen **Marimon Singelee** etc. etc. von Paris, nebst vollständigem Chor.

Anfangs August beginnt dann die Italienische Oper und dauert bis gegen Ende September; die gefeierte Künstlerin **Adeline Patti** wird wieder hier singen, und zwar diesmal in Gesellschaft der vortreflichen Altistin **Madame Trebelli**, der Sänger **Wachtel, Bettini, Verger, Bagagiolo** etc. etc.; der Chor ist auf 30 Personen verstärkt.

Bad Homburg befindet sich durch die Vollendung des rheinischen und bairisch-österreichischen Eisenbahnnetzes im Mittelpuncte Europa's. Man gelangt von Wien in 24 Stunden, von Berlin in 15 Stunden, von Paris in 16 Stunden, von London in 24 Stunden, von Brüssel und Amsterdam in 12 Stunden vermittelt directer Eisenbahn nach Homburg. Achtzehnzüge gehen täglich zwischen Frankfurt und Homburg hin und her — der letzte um 11 Uhr — und befördern die Fremden in einer halben Stunde; es wird denselben dadurch Gelegenheit geboten, Theater, Concerte und sonstige Abendunterhaltungen Frankfurts zu besuchen. (988—3)

C. k. uprzyw. kolej galic. Karola Ludwika.

Ogłoszenie.

Począwszy od dnia 1. czerwca r. b. aż do dalszego rozporządzenia, nadwyżki opłat, które przy cenzurze rachunków z obrotu towarowego, później przez kontrolę znalezione zostaną, będą w stacyach, gdzie opłatę uskuteczniiono, konsygnacją ogłaszane, i właścicielom na ich pisemne podania za kwitem nie-

stemplowanym natenczas wypłacane, jeżeli przy **frankaturze** świadectwo przyjęcia (Aufnahmschein) i list frachtowy, zaś przy **przekazach** list frachtowy przedłożą, i jeżeli temi dokumentami nadwyżka w opłacie udowodnioną zostanie.

Po upłynieniu terminu reklamacji w §. 37. regulaminu ruchu przepisanego zwrotu nadwyżki opłaty żądać nie można.

Lwów, w maju 1870.

(1212—2)

Dyrekcya ruchu